

Bakar İken

— kul mehmet · 12 Aralık 2013

Yağan karın gerisinde pencerede bakar iken
Hayallerime ve sokağa yağarken kar sanki gülümser iken
Sessizliğin içinde üşüyenleri düşünür iken
Bu soğukta kalanları anlatamamanın,
Isıtamamanın sessizliğine çaresizliğine mahkûm olmak çok zor
Bu acıyı duymak kendimi var saymak yüreğimde olsa'da kor
Sırtımı dönerken kalorifere üzgün gözlerle ağlıyorum
İnsan çaresiz bu çaresizliğini unutan insan nankör bazen anlıyorum
İnsana çare olan Yüce Allah
Yüce Rahman ısıtıyor bizi her an yaz kış her an
Ölüm ve dirilişi hatırlatan mevsimler anlar zaman
Isınıyor yağan karlar üstümüzde bir anda güneşle
Gülüşe sığın kâinat ve ben bizler şükrediyoruz Rahmana
Üşümeye gider iken
Donmaya yakın
O anda anında ısınır iken
Sizlere ulaşamadan hislerim donarken
Acizliğimizi anlarken
Güneşi açtıran Rahman Rabbime şükür
Mehmet Aluç